

си дѣйствия щѣха да правятъ. По мръкнало излѣзе Филипъ и си отиде.

Нашия войвода и той излѣзе отъ стаята си и слѣзе на двора мѣжду момчетата, които вечеряха. Веднага тѣ го заобиколиха и запитаха за работитѣ.

Войводата расправи, че получилъ много лоши свѣденія. Ботѣвата чета живѣла всичко петъ дни отъ влазиането ѝ въ България, и на Милинѣ-камѣкъ при Вратца била съвсѣмъ унищожена отъ превъсходни турски сили, и самъ Ботевъ билъ убитъ. Сърбитѣ били отстѣпили отъ Бабина-глава на вѣтрѣ въ Сърбия, и Генералъ Черняевъ не се знаело за сега кѣдѣ е. Найдень Пананиновъ, който бѣше отправенъ съ писмо до него за пушки, безъ малко щѣлъ да попадне въ турски рѣцѣ и се върналъ безъ да може да изпълни порѣчението си. Селата, прѣзъ които сме били минали ний и сѣрбитѣ всичкитѣ били запалени отъ турцитѣ, а населението кое избито, кое пѣкъ избѣгало въ горитѣ. Отъ четата на Христия Македонски никакъвъ халъ-хаберъ нѣма. Кѣмъ Кула и кѣмъ Бѣлоградчикъ, както и кѣмъ Акъ-паланка и Нишъ много турска войска имало събрана, тѣй щото ний сме отъ тритѣ страни заобиколени отъ турцитѣ, макаръ и издалекъ.

— Ами какво ще правимъ сега?

— За да не излагаме безоръжното население на огънъ и грабежъ отъ турцитѣ, а и за да можемъ горѣ-долу наравно да се биемъ съ тѣхъ, ще трѣбва да отстѣпимъ кѣмъ сѣрбскитѣ войски — отговори войводата. На това е съгласенъ и Филипъ войвода, — добави той.

Да *отстѣпимъ* кѣмъ сѣрбскитѣ войскитѣ?!!

Никакъвъ студень душъ не е въ състояние тѣй да стрѣсне единъ стопленъ въ горѣща баня човѣкъ, както тѣзи думи на войводата стрѣснаха нашитѣ хѣшове. Отстѣпване слѣдъ побѣдата! Какъ това тѣй?

По-голѣмо разочарование отъ това не може и да бѣде. Вчера побѣда, слава, веселие, днесъ отстѣпване. Защо? Че нима ний не сме толкова достойни колкото Ботевитѣ хѣшове да изремъ за отечеството си? За какво сме трѣгнали, да бѣгаме отъ турцитѣ ли или да ги биемъ? Не, нѣма да отстѣпваме. Ще нападнемъ и Берковица, че нека подъ нея